

DRUHÉ STOLETÍ

ANEB ZE ŽIVOTA NA UNESCU

REPORTÁŽ ZE SOUTĚŽE
ŠKOLNÍCH ČASOPISŮ

ROZHOVOR S PANEM
ŠKOLNÍKEM

OHLÉDNUTÍ ZA
ADAPTAČNÍMI DNY

Podzim 2025

OBSAH

Naše redakce	03
Slovo úvodem	04
Adaptační dny v 1. ročníku.....	05
Šestáci na adaptáku.....	06
Znamé osobnosti naší školy.....	07
Dojmy z Erasmu+ ve Španělsku.....	09
Naši žáci na Floridě.....	10
Atletická olympiáda na 1. stupni.....	11
Na cestě do Paříže	13
Školní časopis roku - reportáž	14
Den stromů.....	15
Skřítkové Podzimníčci na 1. stupni	16
Poznejte paní učitelku Řezníčkovou.....	17

Halloween.....	18
Co slaví naši učitelé?	19
Máme nové gekončíky	20
Připomínáme si Den válečných veteránů.....	21
Pátrání po osudech našich předků	22
Muzeum v krabičce	23
Rozhovor s panem školníkem	24
Jaká hudba je TOP?	25
Žáci ZŠ UNESCO jako reprezentanti ČR.....	26
Tipy redakce na zimní pečení.....	27
Knižní doporučení	29
Filmová a seriálová doporučení.....	30
Vohákni knihu - fotosoutěž	31
Vánoční ozdoba	32

NAŠE REDAKCE

**Anastázie
Bartošová**

**Ema
Pleváková**

**Rút
Nováková**

**Ema
Ingrová**

**Alice
Vidrmanová**

**Berta
Vávrová**

**Vanesa
Ančincová**

**Daisy
Zedníčková**

**Eliška
Trávníčková**

SLOVO ÚVODEM

Milí čtenáři,

vitáme vás u podzimního čísla našeho školního časopisu *Druhé století aneb Ze života na UNESCO*. Děkujeme za Vaši přízeň a doufáme, že se Vám náš výběr článků bude líbit.

I tentokrát Vám přinášíme nejžhavější novinky ze školního života, zážitky našich žáků, reportáže ze školních akcí, rozhovory s učiteli a další zajímavosti, které se týkají nejenom naší skvělé školy!

Celá naše redakce Vám přeje příjemné čtení.

Adaptační dny v 1. ročníku

První školní dny jsou pro malé prvňáčky plné nových zážitků a očekávání. Aby se noví školáci cítili ve škole co nejlépe, proběhl adaptační den v Kunovském lese.

Paní psycholožka Vendula Slezáčková připravila pestrý program zaměřený na spolupráci, důvěru a týmového ducha. Nechyběla ani kruhová plachta, záchrana spolužáka, vajíčko na lžičce a další množství kreativních úkolů. Koordinaci a schopnost komunikace prověřil obyčejný míč, který děti musely společně vzít na procházku po Kunovském lese. Háček byl v tom, že ho musely přepravit pouze pomocí provázků. Za splnění úkoly následovala vždy odměna, a to odpočinek na dětském hřišti.

Šestáci na adaptáku

Na konci září se žáci šestých tříd zúčastnili adaptačního pobytu. Útočištěm se stal areál Kyčera na Prostřední Bečvě. I když jim počasí nepřálo a většinu času pršelo, nenechali si zkazit náladu a tři společné dny si užili naplno.

Hlavním cílem adaptačního pobytu bylo, aby se žáci šestých tříd lépe poznali, navázali přátelství a naučili se spolupracovat.

Program si žáci užili naplno. Hráli různé kooperativní hry a společně překonávali překážky, při kterých se žáci museli domlouvat, plánovat a navzájem si pomáhat. Oblíbenou aktivitou bylo např. společné stavění věže pomocí spojených lan či přesouvání kuliček pomocí korýtek. Žáci si vytvořili společně vlajku třídy, diskutovali o pravidlech třídy a došlo i na malé improvizované divadelní představení.

Adaptační pobyt ukázal, že naši šestáci dokážou být partou do nepohody. Doufáme, že jim to takto vydrží až do deváté třídy.

Známé osobnosti naší školy: MgA. Bc. Šimon Obdržálek

Rádi bychom představili dalšího absolventa naší Základní školy UNESCO, kterým je MgA. Bc. Šimon Obdržálek, herec na volné noze. Hrál roli například v seriálu *Smysl pro tumor*, *Král Šumavy*, *Pan profesor*, *ZOO*, *Specialisté* a jiné.

Jaké jsou Vaše vzpomínky na Základní školu UNESCO?

První co se mi vybaví když si vzpomenu na UNESCO je, že jsem tam strávil pouhé dva roky. Do třetí třídy jsem chodil na Sportovku a po páté třídě jsem se dostal na osmiletý gympl. Nicméně tyhle dva roky rozhodně stačily k tomu, aby se na mě pozitivně podepsaly a třeba i právě díky nim jsem se pak mohl stát primánem. Kromě toho si vzpomínám, že jsme měli v páté třídě rozestavěné lavice do písmene U a uprostřed třídy tak vzniklo relativně velké prostranství, na kterém jsme o přestávkách hráli improvizované rugby nebo soutěžili v kohoutích zápasech.

Kteří učitelé byli Vaši oblíbení?

Svých oblíbených učitelů můžu vyjmenovat hned několik: Ladies first, takže paní učitelka Pavlová, která nás měla na angličtinu, ta se mi vždycky líbila... dále nesmím vynechat srdcového pana učitele Ilčíka, kterého jsem si užil sice jen ve čtvrté třídě, však mužský vzor a pevná ruka se smyslem pro spravedlnost bylo něco, co jsem v tu dobu velmi uvítal a taky

potřeboval, k tomu byl navíc velmi milý a pro každou srandu.

V páté třídě se nám vyučující dost střídali, ale i když mě tehdy vyloženě neučil na žádný předmět, chci zmínit pana učitele Pírka, který ve mě zažehl lásku k florbalu skrz žákovskou ligu a dodneška si vzpomínám jak nadšený jsem byl, když nás vzal na dobrovolný cyklovýlet a ujeli jsme přes 60km - bylo to tehdy nejvíc, co jsem kdy ujel a to jsme jeli i terénem. Když jsem se tenkrát vrátil domů, tatka mi řekl: "Tý jo, vždyť to je jak z Hradiště do Brna!"

(...)

Jaký předmět byl Váš oblíbený a proč?

Upřímně oblíbenost předmětů jsem tehdy zatím moc neřešil, byl jsem ještě v té bezstarostné fázi života, při které jsem surfoval na nerefektivní lehkomyšlné flow přítomného okamžiku a bavilo mě prakticky docela

všechno. Ted' si však uvědomuju, že tenkrát mě ještě bavila matematika a obzvlášť geometrie. Líbilo se mi to uspokojení, které přicházelo, když mi průsečík bodu, přímky a části kružnice vyšel přesně!

Co je podle Vás důležité, aby člověk dosáhl vysněného cíle?

Rozhodně nemám klíč na štěstí pro každého, protože u toho či onoho jedince fungují jiné mechanismy, druhy motivace a smysl pro výkon či kreativitu, každopádně však věřím, že je dobré vracet se k tomu, co nás jako děti fascinovalo a u čeho jsme cítili drobné jiskřičky nadšení pramenící z napojení na druh našeho vnitřního génia.

Můžu zde psát slova jako píle, disciplína, dřina, konzistence, vytrvalost, víra, odříkání, houževnatost, oběť, ale pokud si člověk zamane něco, o čem si myslí, že to je ten jeho vysněný cíl, nebo dokonce uvěří, že je jeho vysněným cílem to, co mu tvrdí jeho okolí, aniž by se skutečně nacítil na hlas intuice, jestli mu taková činnost dělá radost, bude se mu takového cíle dosahovat jen velmi těžko. A pokud přece, tak mu štěstí z jeho dosažení vydrží jen velmi krátce.

Naopak jsem přesvědčený, že pokud je člověk schopen "ztratit se, zapomenout se" v nějaké činnosti, aniž by potřeboval myslet na cíl, možná to je pro něj to správné, čemu by se měl věnovat a co jemu a také lidem kolem

sebe přinese největší užitek a zadostiučinění. Máme velké štěstí a privilegium, že se můžeme věnovat věcem, které nás zkrátka baví a těší. Mimo to se zdá být nejjednodušším a nejprostším, nikoli však snadným východiskem – nestát si v cestě.

Udržet si lehkost a nenucenost v tom co člověk dělá, to vnímám jako důležité pro dosažení vysněných cílů.

Jaké je Vaše současné povolání a co obnáší?

Již pátým rokem působím jako herec na volné noze. To znamená, že nemám stále angažmá v žádném konkrétním divadle a zároveň mě také ani neživí pouze jedna z mnoha oblastí herectví (činoherní herectví, filmové herectví, dabing, nový cirkus, moderování, komerce, atd.), ale hledám různé cesty a způsoby tvorby a seberealizace při syntetizování mnohých příležitostí, což je na jednu stranu velmi pestré a mnohotvárné, dalo by se snad říct i zábavné, na druhou stranu však dost nestálé, nepravidelné, nevyzpytatelné a přináší to s sebou také časté změny, spoustu cestování, řešení a vylad'ování termínů a klade to velký důraz na flexibilitu, adaptabilitu a ochotu snášet jistou míru nejistoty.

Při mém povolání je také nasnadě připustit si skutečnost, že vy sami se stáváte produktem nebo popřípadě alespoň jeho součástí. Nesmíte se brát moc vážně, všechno je to - ač vysoká - tak stále jenom jedna velká hra.

*Za žákovský parlament zpracovaly
Mgr. Marie Líšková, Mgr. Michaela Vašinová*

Dojmy z Erasmu+ ve Španělsku

Žáci ZŠ UNESCO prožili nezapomenutelný týden ve Španělsku v rámci projektu Erasmus+. Cílem výjezdu bylo poznat místní kulturu, školní prostředí a navázat nové vztahy s partnerskou školou v Cabo de Gata.

Hned po náročné jedenáctihodinové cestě nás čekalo milé přivítání — španělští hostitelé si připravili český transparent a rodiny, u kterých jsme bydleli, nás přijaly s otevřenou náručí. Po prvních rozpacích jsme rychle zapadli do rytmu španělského života, užili si první piknik i společné chvíle na pláži.

Program celého týdne byl nabitý aktivitami. Vyzkoušeli jsme si flamenco, zahráli plážový tenis a snídali přímo u moře. Společně jsme navštívili město Almería, prošli si historické centrum a vychutnali zmrzlinu při večerním západu slunce na pláži.

Nechyběla ani poznávací část — výlet do sádrovcových jeskyní se stal jedním z největších dobrodružství.

Velkou část programu tvořila také návštěva partnerské školy. Mohli jsme nahlédnout do výuky ve všech ročnících, včetně mateřské školky, a porovnat španělský přístup ke vzdělávání s tím naším. Škola nás překvapila moderním vybavením i krásným výhledem na pohoří Sierra Nevada.

Výjezd do Španělska nám dal víc než jen poznání nové země. Pomohl nám zlepšit komunikaci v cizím jazyce, ukázal nám rozdílné způsoby života a přinesl přátelství, na která budeme dlouho vzpomínat. Erasmus+ se pro nás stal zkušeností, která nás obohatila nejen jako žáky, ale i jako lidi.

Naši žáci na Floridě

Po dlouhých 26 hodinách cesty jsme konečně dorazili do Fort Lauderdale na Floridě. První den jsme věnovali odpočinku a aklimatizaci po náročném přeletu.

Druhý den jsme začali snídání na krásné pláži Las Olas Beach, kde jsme si užili ranní atmosféru u oceánu. Poté nás čekalo tradiční BBQ přímo u moře a odpoledne jsme vyrazili na projížďku lodí Jungle Queen Cruises. Plavba mezi luxusními vilami a palmami nám připomněla scény z amerických filmů a byla jedním z nejhezčích zážitků prvních dnů.

Následující den jsme navštívili Pompano Beach. Prošli jsme se po dlouhém molu s výhledem na oceán, pozorovali pelikány a užili si klidné chvíle na jedné z nejhezčích pláží v okolí. Pobyt jsme si náramně užili — počasí nám přálo, oceán byl teplý a prostředí nádherné.

Atletická olympiáda na I. stupni

3. října 2025 se na Městském atletickém stadionu Dany Zátokové v Uherském Hradišti uskutečnila Atletická olympiáda pro žáky I. stupně. Přestože šlo o nejchladnější ročník v historii této akce, kdy byl ráno stadion pokryt jinovatkou, žáci předvedli fantastické sportovní výkony a atmosféra byla plná nadšení.

Žáci soutěžili v tradičních disciplínách jako běh na 60 metrů, skok z místa a hod kriketovým míčkem. Pro žáky třetích, čtvrtých a pátých tříd byl připraven také vytrvalostní běh, který prověřil jejich fyzickou kondici i odhodlání.

Olympiáda nebyla jen o vítězství – hlavním cílem bylo podpořit radost z pohybu, spolupráci a sportovního ducha. Ti nejúspěšnější sportovci se navíc mohou těšit na možnost reprezentovat naši školu na dalších atletických soutěžích. Třeba právě tato olympiáda byla prvním krokem k jejich sportovní kariéře.

Branný den na II. stupni

Jako každý rok na podzim čekal na žáky 2. stupně Branný den. Letos proběhl v pátek 3.října. Bylo sice trochu chladněji, ale kdo se dobře oblékl, ten se nemusel zimy bát! Trasa vedla tentokrát hodně do kopce – vylezli jsme až ke kaplička svatého Rocha, tak se všichni zahřáli.

Žáci opět museli hledat jednotlivá stanoviště pomocí souřadnic a mapy. Kromě teoretických úkolů z oblasti požární ochrany, první pomoci nebo např. bezpečnosti na silnici či mimořádné situace – útočník v budově školy, na ně čekalo i překvapení v podobě fyzických aktivit. Např. ručkování na workoutovém hřišti, spolupráce týmu při předávání kruhu na čas atd.

Gratulace k vítězství putuje do 6.B! 2. místo získala 8.A a o třetí pozici se dělí třídy 8.C a 9.B. Pochvalu si ale zaslouží všechny třídy, které zdárně trasu branného dne spolu s úkoly splnily!

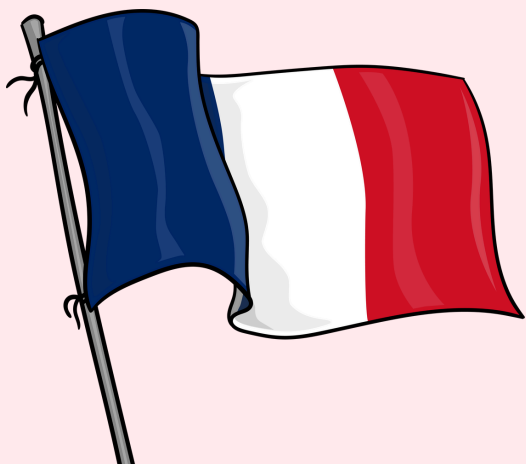

Na cestě do Paříže

fotoreportáž

Žáci ZŠ UNESCO Uherské Hradiště se i v letošním roce vydali na zájezd do Francie, kde první den strávili v Disneylandu plném atrakcí a pohádkové atmosféry. Další den objevovali Paříž – od Montmartru a baziliky Sacré-Cœur přes katedrálu Notre-Dame až po Champs-Élysées s Vítězným obloukem. Závěr patřil Louvru, plavbě po Seině a výstupu na Eiffelovu věž, odkud si užili nezapomenutelný pohled na město. Výlet spojil zábavu s poznáním a stal se pro žáky jedním z nejkrásnějších zážitků školního roku.

Školní časopis roku - reportáž

Jistě víte, že naše škola vydává školní časopis. A právě za tento školní časopis vyhrála naše redakce 2. místo v krajském kole soutěže ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU 2025 a v celostátním kole náš časopis získal senzační Cenu poroty!

V 6:50 jsme byly nastoupené na vlakovém nádraží ve Starém Městě. Cesta do Brna uplynula rychleji, než jsme čekaly. A všechny jsme už byly natěšené na vyhlášení a na workshopy. Jakmile jsme došly na MUNI FSS, prošly jsme si různé stánky, kde nám studenti MUNI řekli něco o škole a něco o práci na novinách a reportážích. Některé z nás šly na workshopy, ostatní si šly procházet stánky a potom jsme se prohodily.

Workshopy byly velmi zajímavé. Byly zaměřené na různá témata, např. jak pracovat v Canvě, jak vést školní samosprávu nebo jak dělat různé články. Po workshopech jsme měly čas před hlavním programem, a tak jsme se vydaly do dalších stánků. Ve stánku České televize jsme si poskládaly čepičky z novin a přemluvily jsme paní učitelku, aby si ji také nasadila.

Na vyhlášení bylo mnoho lidí. Naše škola vyhrála 2. místo v kraji a v celostátním kole soutěže Cenu poroty a my jsme byly nadšené. Poté jsme šly na vlak. Myslely jsme si, že cesta vlakem bude klidná. Z ničeho nic vlak zastavil a řekli nám, že máme vystoupit a jet autobusem kvůli mimořádné události na trati. Pak nám ale průvodčí řekl, že máme zase nastoupit zpátky. Tak se jelo dál a po chvíli nám zase řekli, že máme vystoupit a přestoupit na jiný vlak. Po přestoupení jsme už v klidu docestovaly domů. Myslím, že tato akce dopadla velmi dobře. Snad se nám taková příležitost a krásné umístění opět naskytne i příští rok!

Den stromů

Ve středu 22. října se žáci ZŠ UNESCO v Uherském Hradišti zúčastnili akce ke Dni stromů, která probíhala s jediným cílem: přiblížit dětem význam stromů a přírody pro náš život. Čtvrtý ročník se vydal do parku na program připravený Domem dětí a mládeže Šikula spolu s prvňáčky. Oba ročníky spojovalo nadšení, hravost a poznání, že příroda je nejen krásná, ale i důležitá pro naši budoucnost.

Den stromů na ZŠ UNESCO se stal nejen oslavou přírody, ale i příležitostí k tomu, aby si děti uvědomily svou roli v ochraně životního prostředí. Čtvrtý ročník i prvňáčci se vrátili s novými poznatky, zážitky a radostí z pobytu venku. Takové akce dokazují, že škola může být místem, kde se vzdělávání propojuje s životem a kde se rodí budoucí ochránci přírody.

Skřítkové Podzimníčci na 1. stupni

Do letošního 11. ročníku rodinné soutěže „Skřítkové Podzimníčci“ se zapojilo téměř neuvěřitelných padesát skřítků a každý z nich byl naprosto jedinečný. Dětská porota spolu s učiteli měla nelehký úkol vybrat ty nejpopravenější. Podívejte se sami...

Poznejte paní učitelku Řezníčkovou

Od září můžete znovu na chodbách hlavní budovy potkávat paní učitelku Řezníčkovou. Abychom ji lépe poznali, naše redakce se jí zeptala na pár otázek...

Jaké předměty letos učíte?

Matematiku a informatiku s robotikou.

Které předměty vás bavily, když jste byla na základní škole?

Matematika a tělocvik, zbytek předmětů mě moc nebavil.

Kdybyste měla učit ještě něco, co by to bylo?

Asi fyzika a dílny, to je mi nejbližší.

Proč jste se rozhodla stát učitelkou?

Upřímně? Protože jsem chtěla dva měsíce prázdnin.(smích)
Samozřejmě taky proto, že mě baví mluvit před lidmi a mám ráda matematiku.

Jak dobře si pamatujete jména žáků?

Hrozně špatně. To mi opravdu nejde, tak jim dávám přezdívky. Jednomu například říkám Kuře. (úsměv)

HALLOWEEN

V pátek 31. října 2025 se na budově Hradební uskutečnila akce, která přenesla žáky 1. až 3. ročníků do světa kouzel, strašidel a zábavy. Celé dopoledne se neslo v duchu Halloweenu a školní chodby byly plné smíchu, soutěžení a barevných masek.

Co slaví naši učitelé? Halloween vs. Dušičky

Přečtěte si, co slaví učitelé naší školy:

Pan učitel Kalandřík: Dušičky

Paní učitelka Vašinová: Dušičky

Paní učitelka Richtrová: Dušičky

Paní psycholožka: Dušičky

Pan učitel Kočříř: Dušičky

Paní učitelka Hagenbruch: obojí

Paní učitelka Jakšíková: Dušičky

Paní učitelka Borusíková: Dušičky

Paní učitelka Líšková: Dušičky

Paní učitelka Březinová: Dušičky

Paní učitelka Plačková: Dušičky

Paní učitelka Prchlíková: Dušičky

Paní učitelka Nečasová: Dušičky

Velká většina učitelů slaví dušičky. A jaký je mezi tím rozdíl? Ačkoli se Dušičky a Halloween objevují v kalendáři ve stejné době a oba souvisejí s tématem smrti a vzpomínkou na zemřelé, jedná se o dva odlišné svátky s úplně jiným významem i způsobem slavení.

Halloween, který připadá na 31. října, má původ v keltském svátku Samhain. Ten označoval konec sklizně a začátek zimy, období, kdy podle tradice slábla hranice mezi světem živých a mrtvých. V moderní podobě je Halloween především zábavním a komerčním svátkem, který je nejrozšířenější v anglosaských zemích. Typické jsou masky, kostýmy, večírky, koledování „trick-or-treat“, dekorace z vyřezaných dýní a celkově hravá, lehce strašidelná atmosféra. Spíše než duchovní rovinu dnes nese prvek zábavy a kreativního využití.

Dušičky, neboli Památka všech věrných zemřelých, se naopak slaví 2. listopadu a vycházejí z křesťanské tradice. Jsou spojeny s tichou úctou a vzpomínkou na zemřelé příbuzné. Lidé navštěvují hřbitovy, zapalují svíčky, zdobí hroby květinami a tráví chvíli v zamyšlení či modlitbě. Oproti Halloweenu jde o svátek s vážnější a pietní atmosférou, který je v Česku hluboce zakořeněn.

Zatímco tedy Halloween přináší hravou a komerční oslavu tajemna, Dušičky představují klidnou a tradiční pietní vzpomínku na blízké, kteří už nejsou mezi námi. Přestože stojí vedle sebe v kalendáři, jejich význam je výrazně odlišný.

Máme nové gekončíky!

Dne 27. 11. 2025 proběhlo hlasování, ve kterém se vybírala jména nových gekončíků. Hlasování se těšilo obrovskému počtu hlasů, a to celých 21,5 % z celé budovy na Komenského náměstí. Celkem tedy bylo 113 hlasů, z toho: 3 pro jméno Aranze, 5 pro Ivy, 5 pro Zefiru, 8 pro Brumbálku, 17 pro Lunu, 51 pro Palačinku a 24 neplatných hlasů. Gekončíci jsou dva, tedy první dvě jména s nejvíce počty hlasů vyhrály, a to **Palačinka a Luna**.

Gekončíci se živí cvrčky (4 cvrčky denně pro obě) a vitamíny v podobě prášku. Jedná se o samičky gekončíků nočních. Dorazily k nám v úterý kolem 14:55 prostřednictvím paní učitelky Plačkové. Bohužel se nepodařilo zjistit jejich věk, proto tuto informaci nemůžeme sdělit.

„Jakmile jsme je vyndali z krabiček, ve kterých cestovali, začali se kroutit a dávali najevo, že chtějí do terárka,” říká jedna z pečovatelek. Pečovatelé je chodí navštěvovat a krmit o velkých přestávkách a také před 6 hodinou. O tyto dva drobečky je tedy dobře postaráno.

Organizátory této akce je většina pečovatelů a vše proběhlo s dovolením paní učitelky Plačkové. Organizátoři by chtěly poděkovat paním hospodářkám za informace, které nám pomohly ke zpracování statistiky, a paní učitelce Plačkové a všem, kteří přišli hlasovat.

Připomínáme si Den válečných veteránů a konec I. světové války

Dne 11. listopadu jsme si připomněli konec I. světové války a také Den válečných veteránů. Symbolem tohoto významného dne je vlčí mák, kterým si žáci i učitelé tento den připomněli.

Dne 11. listopadu položili věnec a zapálili svíčky žáci 9.A u památníku I. světové války před budovou naší školy za účasti starosty města pana Stanislava Blahy. Během pietního aktu zahrál krásně na trubku žák 8.B Petr Orechovský a báseň Na flanderských polích přednesl žák 9.A Erik Horák.

Konec I. světové války si žáci naší školy připomínají také zapálením svíček u pomníků padlých ve svých vesnicích a městech.

Pátrání po osudech našich předků...

Antonín Směták, legionář

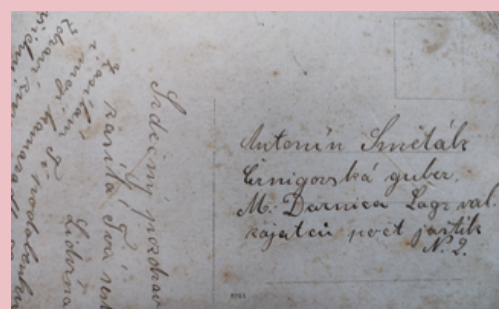
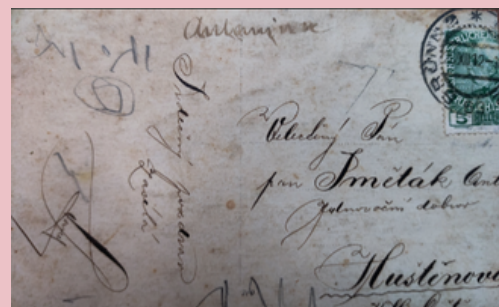
Mezi jeden z nejvýznamnějších historických předmětů předávaných v naší rodině patří pohlednice adresované Antonínu Smětákovi, který byl bratrem mojí praprababičky Lidvíny Bíčkové. Jeden z pohledů je zaslán zřejmě jeho švagrem Juliem (nemáme ověřeno). Druhý z pohledů mu zasílá právě Lidvína, kde je vyfocena spolu se svou kamarádkou.

Antonín Směták se narodil v Huštěnovicích 11. března 1890. Po absolvování nižšího gymnázia na Obchodní akademii v Brně konal vojenskou službu u 49. rakouského pluku v Brně. Po ukončení vojenské služby nastoupil v Kojetíně jako úředník městské elektrárny. Při mobilizaci v roce 1914 odešel do pole s prvními vojáky. Už 13. září 1914 přešel k Rusům u městečka Námirova v Haliči. Prošel různými zajateckými tábory. Byl v Taškentu, Revalu u Finského zálivu. V říjnu 1916 odešel s několika druhy do československé armády. S 1. střeleckým plukem bojoval 2. července 1917 v bitvě u Zborova.

Dne 26. května 1917 byl povýšen na svobodníka a 20. června na desátníka. Po bitvě u Zborova byl jmenován důstojnickým zástupcem a povýšen na četaře. 20. června 1918 byl jmenován praporčíkem. Na Nikolajevské frontě byl těžce zraněn do lokte pravé ruky. Zemřel 12. srpna 1918, kdy podlehnul otravě krve. Pohřben byl 13. srpna 1918 v Samaře.

Na popud místního řídícího učitele Františka Valenty byla na jeho rodný dům čp. 64 umístěna pamětní deska. V době války byla pamětní deska uschována a znovu odhalena 12. srpna 1945 před slavností dožíněk. Při oslavách vzniku Československa 28. října se k desce každoročně slavnostně pokládá kytice během lampionového průvodu.

(Julie Šobáňová, 8.B)

Muzeum v krabičce...

Pohár

Babička mého dědečka sloužila dlouhodobě (asi 30 let) za první republiky jako zámecká kuchařka u hraběte Antonia Belcredia na zámku v Jimramově na Vysočině. Když byl zámek po druhé světové válce zkonfiskován komunisty v roce 1948, hrabě se s celou svou rodinou odstěhoval do Vídně. Pan hrabě daroval za dlouhodobou věrnou službu praprababičce krásný modrý pohár. Jelikož se jednalo o osobní dar hraběte, je v rodině pohár ceněn jako velká vzácnost a starožitnost. Pohár je vytvořen z českého modrého křišťálu, je zdoben broušením a pravděpodobně pochází z 18. století.

(Anna Hrabovská, 8.B)

Petrolejová lampa

Stará petrolejová lampa pochází z roku 1930. V naší rodině se dědí už po několik generací a má pro nás velkou hodnotu. Lampa je vyrobená z kovu a skla, i když je už hodně stará, pořád je pevná a pěkná. Jako první ji měla moje prababička. Používala ji ve chlévě, kde svítila při práci s krávy a koňmi, protože tehdy ještě nebyla elektřina. Potom lampu zdědil můj děda. Ten ji už nepoužíval, ale měl ji doma vystavenou jako vzpomínku na své rodiče a na staré časy. Jednou se moje maminka zeptala, jestli by si ji mohla vzít, protože se jí moc líbí. Děda jí ji rád daroval a od té doby ji máme doma. Pro naši rodinu tato lampa není jen obyčejný předmět. Je to památka, která spojuje několik generací. Připomíná nám, jak lidé kdysi žili bez elektřiny a jak si museli vystačit s jednoduchými věcmi.

(Natálie Mejzlíková, 8.B)

Rozhovor s panem školníkem

Denně ho potkáváte na chodbách, ale co o něm víte? Poznejte blíže našeho skvělého pana školníka, jehož jméno je Martin Blaho.

1) Co vás přivedlo k práci školníka zrovna na naší škole?

Zdraví, zručnost, moje sestra, smysl pro humor a nebojím se výzev, které nejsou z mého oboru.

2) Jaké byly vaše první dojmy, když jste sem nastoupil?

Doufám, že se psychicky udržím a nezliskám ty děti.

3) Jak se vám tu zatím líbí?

8/10

4) Co vás na vaší práci nejvíc baví?

Nikdy jsem se žádné práce nebál a práce jako taková mě vždycky bavila.

5) Co považujete ve své práci za nejtěžší?

Jelikož jsem toho prošel už hodně, tak na téhle práci už není nic těžkého a všechno se dá řešit.

6) Máte nějaký cíl nebo plán, co byste chtěl ve škole změnit nebo vylepšit?

Chtěl bych změnit topný systém celé školy.

7) Co byste chtěl sdělit žákům a učitelům na naší škole?

Žáci 21. století ať se chovají slušně - tak jako doma. A učitelům pevné nervy - není to jednoduché.

Jaká hudba je TOP ve třídách naší školy?

Hudba je důležitá, protože patří k nejpřirozenějším způsobům, jak lidé vyjadřují své myšlenky a prožívají svět kolem sebe. Doprovází nás v každodenním životě, při práci, odpočinku i během významných životních událostí. Pomáhá nám soustředit se, uvolnit se nebo naopak nabrat energii. Silná je především její schopnost ovlivňovat naše emoce. Rychlé rytmy nás mohou povzbudit a vyvolat radost či vzrušení, zatímco klidná melodie dokáže uklidnit, zmírnit stres a navodit pocit bezpečí. Hudba tak působí přímo na naše tělo i mozek a mění způsob, jak se v danou chvíli cítíme. Zároveň nám hudba umožňuje lépe porozumět vlastním emocím a vyrovnat se s nimi. Pomáhá vyjádřit radost, smutek i napětí a často funguje jako prostředek úlevy, když nemůžeme nebo nechceme mluvit. I proto je hudba považována za silný nástroj pro duševní pohodu a emocionální vyrovnanost.

A kteří interpreti nebo skupiny jsou v našich třídách nejoblíbenější?

6.A: Rammstein

6.B: Katy Perry

6.C: Billie Eilish

7.A: Ed Sheeran

7.B: Ariana Grande

7.C: Stray kids

8.A: Nick tendo

8.B: Ginter

8.C: Michal Jackson

9.A: Billie Eilish

9.B: Imagine Dragons

9.C: Kabáti

Žáci ZŠ UNESCO jako reprezentanti ČR

Jsmo hrdí na to, že v 9.A máme dva žáky, kteří naši republiku reprezentují ve fotbalové reprezentaci do 15 let. Adam Plevák, juniorský fotbalista z Uherského Hradiště, byl v říjnu 2025 nominován do České fotbalové reprezentace do 15 let. Stejně tak jeho spolužák Lukáš Kaštánek. Nyní hrají za 1. FC Slovácko.

Je pro vás obtížné hrát nebo trénovat?

Oba: Ne, spíš nás to baví.

Je Vaším cílem dostat se do nějaké vysněné ligy?

Oba: Ano.

Adam: Nejradši bych hrál za Španělsko.

Myslíte, že jste se do reprezentace dostali díky tréninku, nebo jste tak talentovaní?

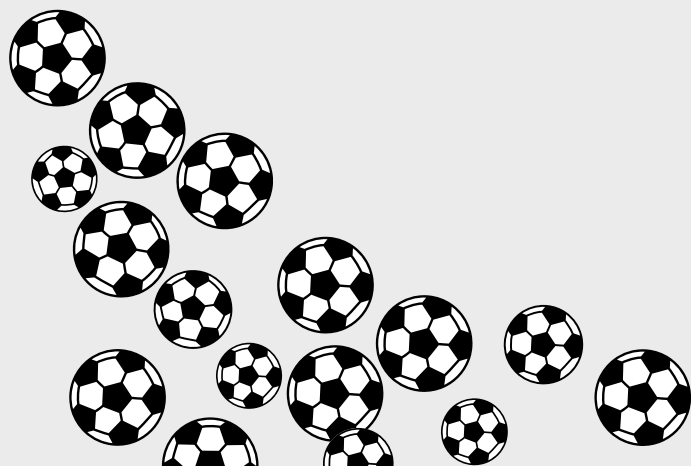
Oba: Jakoby talentem, ale samozřejmě nám pomohl i trénink a dál musíme trénovat.

Co byste poradili někomu, kdo by se chtěl dostat do reprezentace?

Oba: Nevzdávat to a trénovat.

Od kolika let hrajete fotbal?

Oba: Od šesti let.

Tipy redakce na zimní pečení

Citronové sušenky

280 g hladká mouka
140 g cukr moučka
120 g máslo
2 žloutky
1 malá lžička citronové kůry
4 velké lžice citronové šťávy

Všechny ingredience důkladně smícháme do podoby hutného těsta, vyválíme a můžeme vykrajovat! Potřeme vejcem a pečeme na teplotu 160°C, dokud nám sušenky nebudou připadat hotové.

Mřížkový koláč

600 g polohrubá mouka
200 g cukr
250 g hera
1 prášek do pečiva
2 vejce

Ingredience smícháme, dokud nevznikne těsto, ze kterého použijeme asi 2/3 na dno plechu.

Těsto na plechu pomažeme marmeládou (také můžeme použít Nutellu, pokud tam ale dáme tenkou vrstvu, koláč bude suchý a nebude chutnat dobře). Ze zbytku těsta vyválíme proužky, které položíme nahoru. Pečeme na 180°C cca 40 minut.

Tipy redakce na vánoční pečení

Malinové včelí úlky

TĚSTO (na 25-30 lineckých koleček/piškotů):

120 g rozdrčených piškotů

150 g cukr moučka

90 g másla

3 lžíce mléka

30 g malin sušených mrazem

NÁPLŇ:

70 g másla

140 g malinové marmelády

Budeme potřebovat formičky na úlky.

Ingredience na těsto smícháme a dáme na 10 minut do lednice. Mezi tím uděláme náplň. Vyšleháme máslo a smícháme s marmeládou, poté vložíme do zdobícího sáčku. Formičku naplníme těstem a doprostřed protlačíme díru na náplň. Poté naplníme a zalepíme piškotem nebo lineckým kolečkem.

Necháme zatuhnout v lednici alespoň jeden den.

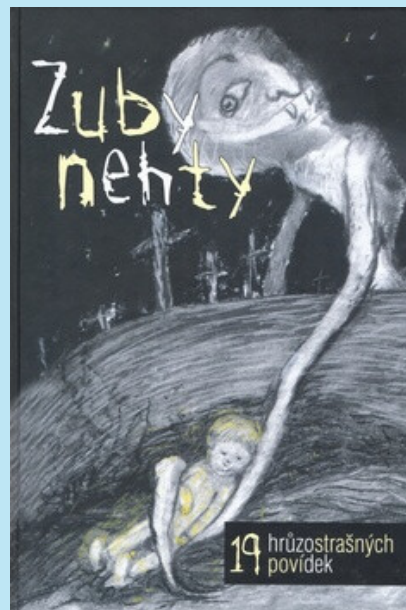
Dobrou chuť!

Knižní doporučení

Nabízíme Vám pár knižních tipů, jak si zkrátit dlouhé zimní večery. Snad si vyberete.

Zuby nehty

- 13 hororových povídek
- Autor: Ivona Březinová
- Rozsah: 184 stran
- Doporučujeme čtenářům od 12 let.
- Po přečtení se budete zaručeně bát! Hlavně v noci...

trilogie **Selekce**

- Autor: Kierra Cassová
- Rozsah: 288 stran
- Zajímá vás, co se stane, když se potká Bachelor a Hunger Games? Tak hurá do čtení.

Šťastné a chlupaté!

- Autor: Taylor Garlandová
- Rozsah: 160 stran.
- Pro milovníky roztomilých chlupáčů a Vánoc.

Filmová a seriálová doporučení

Pokud dáváte před napínavou knihou přednost raději filmům nebo seriálům, doporučujeme vám:

Frankenstein (2025)

- režie: Guillermo del Toro
- Podle románu Marry Shelley.
- Skvělé pro fanoušky povinné četby a hororů z řad deváťáků.

- **Stranger Things**
- Právě vychází 5. řada!
- Žánr: Mysteriózní horor/thriller
- Doporučujeme všem, co mají rádi napětí.

Klaus (2019)

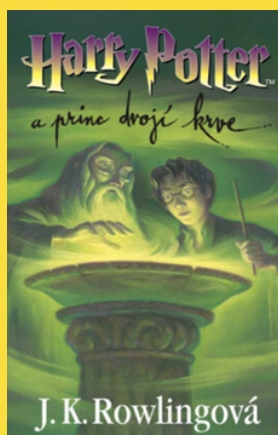
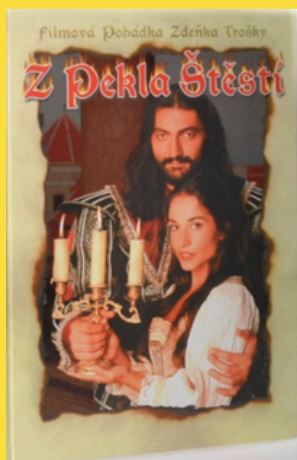
- Rodinná komedie plná dobrodružství.
- Pro všechny, kteří se chtějí dostat do vánoční nálady!

VOHÁKNI KNIHU

FOTOSOUTĚŽ

Kolektiv učitelů českého jazyka vyhlásil každoroční soutěž *Vohákni knihu*. Žáci měli pomocí fotografie ztvárnit obálku vybrané knihy. Příspěvky finalistů si můžete prohlédnout na Facebooku a webových stránkách školy. Nezapomeňte hlasovat, komu se povedlo „voháknout knihu“ nejlíp!

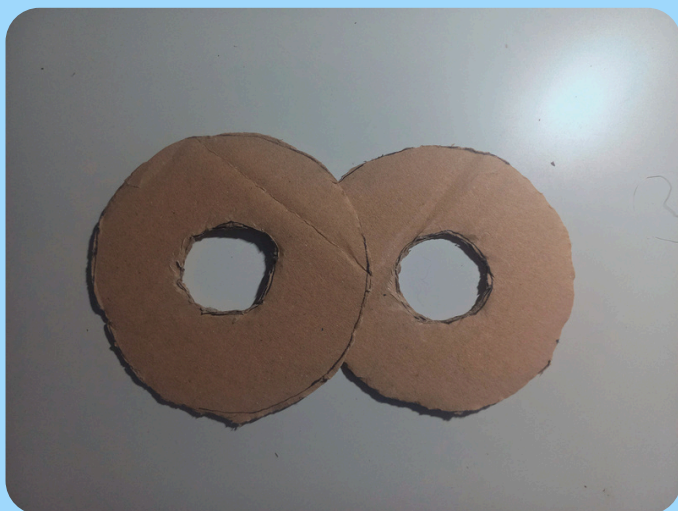
VÁNOČNÍ OZDOBA

Třeba za okno

• Co budeme potřebovat?

Nůžky karton a vlnu na pletení
(můžete zvolit prakticky jakoukoli, ale čím tenčí vlna bude, tím déle budete bambulku dělat a pravděpodobně bude i méně hebká)

Z kartonu si vystříhneme dvě kolečka, která budou mít v sobě další menší kolečko, a dáme si je k sobě.

Pak začneme kolečka oplétat tak, že budeme klubko dávat do díry (můžete změnit i barvu, aby byla bambulka pestřejší).

Klubko budeme obmotávat tak dlouho, dokud neuvidíme karton (je to odhad, takže až se vám klubko bude zdát dost tlusté, můžete přestat motat).

Pak ostříháme hrany (místo mezi dvěma spojenými kolečky).

Takhle by mělo nyní vypadat ostříhané kolečko (dbejte na to, aby byly všechny proužky přestříhané).

Nyní kolečka rozděláme od sebe a střed mezi kolečky obvážeme provázkem na tři suky, aby byl provázek pořádně upevněný.

Takhle by měl být obmotaný střed.
Nyní svlečeme dvě kolečka.

Bambulka bude po oddělení kroužků vypadat asi takto.
A následně bambulku jenom načechráme.

@Star Rose drawing

A máme hotovo! Případně si můžete kuličku nějak ostríhat, pokud jste ji předtím zastříhli špatně.

CHCEŠ BÝT SOUČÁSTÍ NAŠÍ REDAKCE?

PŘIDEJ SE K NÁM!

***MÁŠ NĚJAKÝ NÁPAD A CHCEŠ, ABY BYL VE
ŠKOLNÍM ČASOPISE?***

***NAPIŠ NÁM DO REDAKCE A TŘEBA SE V DALŠÍM
VYDÁNÍ ČASOPISU OBJEVÍ!***

E-MAIL: borusikova@zsunesco.cz

Vaše školní redakce

